

извършено вчера отъ черногореца, т. е. за продаване на ракия. Наказаниа бѣше сѣщо отъ 5-а рота, но само той не бѣше черногорецъ, а българинъ. Това се случи така:

Ротния командиръ щабсъ-капитанъ Стесель забѣлѣзатъ горѣказаниа опълченецъ, че продава ракия.

— Ахъ, ти такъвъ, онакъвъ, ще ти дамъ азъ тебе ракия да продавашъ, завика Стесель. 8 деня по два часа съ пълна торба! завърши той.

— Какво има пакъ, та се сърдишъ? попита дружинния командиръ Стеселя, който, като на зло въ това врѣме се приближаваше къмъ послѣдния.

Стесель расказа, за какво му бѣ срѣдната и подполковникъ Калитинъ намѣри, че наказанието е малко и заповѣдва да му се ударятъ 25 пръчки.

— Фелдфебелъ! скоро пръчки, веднага заповѣда Стесель. Азъ и д-ръ Вязанковъ бѣхме наблизо и за туй чухме всичко, каквото се говореше, а когато се даде заповѣдъ за пръчки ний се доближихме до тѣхъ.

— Наказванието съ пръчки българина за продаване на ракия ще бѣде твърѣ несправедливо, казахъ азъ на Стеселя, толкосъ по-вече, че за сѣщото прѣстѣпление, извършено вчера отъ черногореца, никакво наказание не наложихте.

— Вий знаете, че ротния командиръ, изобщо, началника, има право одного да накаже за извѣстно прѣстѣпление, а другиго за сѣщото прѣстѣпление да остави безнаказанъ, се намѣси дружинния командиръ.

— Особено, ако този „другъ“ е черногорецъ, забѣлѣжи д-ръ Вязанковъ. . . .

Несправедливата езекуция съ пръчки надъ българина опълченецъ, подвѣргна въ голѣмо униение другаритѣ му.

Съ приказъ по армията отъ 18-й Юний се объяви, че се формирува особенъ прѣденъ отрядъ, подъ началството на генералъ-лейтенанта Гурко. Въ състава на тоя отрядъ влизаше и българското опълчение. Задачата на прѣдния отрядъ бѣше слѣдующата: отряда да настѣпва на прѣдъ — по направление къмъ Търново—Севлиево; да обрекогносцирува всичката мѣстность, като се приготви къмъ по-нататѣшно настѣпление. Послѣ, когато послѣдва заповѣдъ отъ Н. И. Височество Главнокомандующия — отряда да трѣгне на прѣдъ, като се постарее да заеме балканскитѣ проходи и да испрати кавалерията задъ Балкана.